

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XL. Se Deo ducente ac docente perlustrasse omnia, extra & intra se,
& horum nihil esse Deum: in eo se, cum potest, delectari, & subinde in
affectum inusitatum intromitti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

Iacobus Alvarez tractatu absolutissimo, ubi omnes Superbiæ fraudes ejusque remedia aperit, multaque egregia ex S. D. nostro accumulât. Cum quo vigilandum est in assiduo cordis tremore, & gratiæ Deo agendæ, qui vulnera superbarum cogitationum, quæ nobis non sentientibus sæpe subrepunt, sanat bonis inspirationibus: ostendens nobis occultis modis vanitatem nostram, & veritatem suam.

CAP. XL.

Se Deo ducente ac docente perlustrasse omnia, extra & intra se, & horum nihil esse Deum; in eo se, cum potest, delectari, & subinde in affectum inusitatum introritti.

1. **V**Bi non mecum ambulasti veritas, docens quid caveam, & quid appetam, cum ad te referrem inferiora visa mea, quæ potui, teque consulerem? Lustravi mundum foris sensu, quo potui: & attendi vitam corporis mei de me, sensusque ipsos meos. Inde ingressus sum in recessus memoriæ meæ multiplices amplitudines, plenas miris modiscopiarum innumerabilium, & consideravi, & expavi, & nihil eorum discernere potui sine te, & nihil eorum esse te inveni. Nec ego ipse inventor, qui peragra- vi omnia, & distinguere & pro suis quæque dignitatibus æstimare conatus sum, excipiens alia nunciantibus sensibus, & interrogans, alia mecum commixta sentiens, ipsosque nuncios dinoscens atque dinumerans, jamque in memoria elatis opibus alia pertractans, alia recondens, alia eruens.

2. Nec

2. Nec ego ipse, cum hæc agerem, id est, vis mea, qua id agebam, nec ipsa eras tu, quia lux es tu permanens, quam de omnibus consulebam, an essent, quid essent, quanti pendenda essent? Et audiebam docentem ac iubentem, & sæpe istud facio. Hoc me delectat, & ab omnibus actionibus necessitatis, quantum relaxari possum, ad istam voluptatem refugio. Neque in his omnibus, quæ percurro consulens te, invenio tutum locum animæ meæ, nisi in te, quo colligantur sparsa mea, nec à te quicquam recedat ex me. Et aliquando intromittis me in affectum multum inusitatum introrsus, ad nescio quam dulcedinem, quæ si perficiatur in me, nescio quid erit, quod vita ista non erit. Sed recido in hæc arumnosis ponderibus, & resorbeor solitis, & teneor, & multum fleo, sed multum teneor. Tantum consuetudinis sarcina digna est: Hic esse valeo, nec volo: illic volo, nec valeo, miser utrobique.

V S V S.

1. Omnem veritatis, virtutum, vitiorum cognitionem S. D. in meditatione adeptus est: ibi Deum consulit, an, quid, & quanti pendendæ sint omnes creaturæ? inde lux divina affulsit, monstravitque facienda & omittenda. Imitemur S. D. certi nos parum in Spiritu profecturos, nisi multum res divinas meditemur. S. D. fatetur se omne tempus à necessariis occupationibus vacuum, deliciis contemplationis ac meditationis impendisse. Impendamus nos tantum, quantum officii ac instituti ratio postulat.
2. Largitur Deus electis suis in meditatione non raro quandam prægustum, & veluti promulsi-dem æternæ beatitudinis, ut exclamare cogantur: *Quam magna multitudo dulcedinis tua Domine?*
sed

sed bene S. Bernardus, *in his parva morula*, redire coguntur ad solita vitæ munia, deprimente necessitate & consuetudine, quod hic deplorat S. D.

CAP. XLI.

Confessum se languores suos, Deumque invocasse, quem amiserat, quia volebat eum possidere cum mendacio.

I. Deoque consideravi languores peccatorum meorum, *a* in cupiditate triplici: & dexteram tuam invocavi, ad salutem meam. Vidi enim splendorem tuum corde saucio, & percussus dixi: Quis illuc potest? *Projectus sum à facie oculorum tuorum.* Tu ^{Psal. 30,} ^{23.} es veritas super omnia præsidens. At ego per avaritiam meam *b* non amittere te volui, sed volui tecum possidere mendacium; sicut nemo vult ita falsum dicere, ut nesciat ipse, quid verum sit. Itaque amisi te, quia non dignaris cum mendacio possideri.

NOTÆ.

a *In cupiditate triplici*) carnis, oculorum, superbiæ, ^{1. Ioan. 2,} ^{16,} de qua S. Ioan. cuius impulsu homo peccat, dum triplex bonum inordinate appetit. I. Quod re ipsa in ipso recipitur, ut voluptas cibi, potus, Veneris. II. Quod per inanes tantum species seu apprehensionem, & curiositate ac varietate delectat. III. Quod totum extra ipsum est, ut honor, laus, gloria. I. Est concupiscentia carnis. II. Concupiscentia oculorum. III. Superbia vitæ.

b *Non amittere te volui*) Nemo quantumvis impius Deum vult amittere, quem novit esse summum bonum. Quod omnes necessario appetunt, etsi media difficilia ad illud assequendum necessaria, multi repudient.

T V S V S.